NORAKSTS

Lieta Nr. A 42 4693 07
Lietvedības Nr. A 2291-08/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 29.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējam *E.R.*, pieteicēja pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Normundam Liepiņam,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas pilnvarotajam pārstāvim Andrim Sudāram,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *E.R.* pieteikumā par Valsts policijas priekšnieka 2007.gada 19.februāra lēmuma Nr.42 atcelšanu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Rīgas pilsētas GPP KPP) Atļauju sistēmas nodaļas priekšnieka 2006.gada 14.novembra lēmumu Nr.56 (turpmāk – sākotnējais lēmums) atteikts izsniegt *E.R.* gludstobra un vītņstobra šaujamieroču iegādāšanās atļaujas.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, *E.R.* to apstrīdēja Valsts policijas priekšniekam.

[2] Ar Valsts policijas (turpmāk arī – atbildētājs) priekšnieka A.Lieljukša 2007.gada 19.februāra lēmumu Nr.42 atcelts sākotnējais lēmums un pieņemts pieteicējam nelabvēlīgāks administratīvais akts, nosakot, ka šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju izsniegšanas liegums *E.R.*, pamatojoties uz Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktu, ir spēkā līdz 2009.gada 26.oktobrim.

[3] 2007.gada 16.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *E.R.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums, kurā pieteicējs lūdz tiesu atcelt Valsts policijas priekšnieka A.Lieljukša 2007.gada 19.februāra lēmumu Nr.42 (turpmāk – Lēmums) daļā, ar kuru izdots adresātam nelabvēlīgāks administratīvais akts.

Pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Pieteicējs ir Latvijas Mednieku biedrības biedrs, pieteicējam iepriekš līdz 2004.gadam īpašumā ir bijuši gan gludstobra, gan vītņstobra ieroči.

[3.2] Pieteicējs nepārsūdzēja Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas 2004.gada 12.novembra lēmumu, ar kuru anulēta medību šaujamieroču glabāšanas atļauja, un ieročus atsavināja likumā noteiktā kārtībā.

[3.3] Tā kā lēmums, ar kuru anulēta medību šaujamieroču glabāšanas atļauja, pamatots ar Ieroču aprites likuma 13.panta 2.punktu, pieteicējs pēc diviem gadiem, t.i., 2006.gada oktobrī vērsās Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļā ar iesniegumu par medību šaujamieroča glabāšanas atļaujas izsniegšanu, taču pieteicējam tika atteikts izsniegt šādu atļauju, pamatojoties uz Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktu, jo Sodu reģistrā ir uzrādīts, ka pieteicējs ir administratīvi sodīts un kopš soda uzlikšanas nav pagājuši divi gadi.

[3.4] Atteikumu izsniegt medību šaujamieroču glabāšanas atļauju pieteicējs apstrīdēja Valsts policijas priekšniekam, taču saņēma vēl nelabvēlīgāku administratīvo aktu. Uzskata, ka, gatavojot Lēmuma projektu, ir nepareizi interpretētas likuma normas un nav pilnīgi un savstarpējā sakarībā izvērtēti visi faktiskie lietas apstākļi, tādējādi nonākts pie secinājuma, ka izdodams adresātam nelabvēlīgāks administratīvais akts, proti, ka šaujamieroču glabāšanas atļaujas izsniegšanas liegums ir spēkā līdz 2009.gada 26.oktobrim. Taču šāds secinājums neatbilst ne Ieroču aprites likuma būtībai, ne konkrētajai tiesiskajai situācijai.

[3.5] Atbildētājs nav ņēmis vērā un izvērtējis apstākli, ka 2004.gadā pieteicējam anulēja ieroču glabāšanas atļauju, šīs atļaujas anulēšanas pamatojumu, kā arī likumisko pamatu. Atbilstoši Ieroču aprites likuma 13.panta otrajai daļai ieroču atļauju anulē uz laiku no viena līdz trim gadiem un šī ir speciālā likuma norma.

[3.6] Atbildētājs nav ņēmis vērā faktu, ka pieteicējs nav sodīts par Ieroču aprites likuma pārkāpumiem, bet gan atteicies no alkohola pārbaudes saistībā ar transportlīdzekļa vadīšanu nevis ieroču lietošanu vai glabāšanu. Saistībā ar ieroču apriti pieteicējs no alkohola pārbaudes nebūtu atteicies. Tāpat atbildētājs nav ņēmis vērā faktu, ka pieteicējs atteicās no pārbaudes ne jau tāpēc, ka ir izdarījis kādu pārkāpumu, bet tāpēc, ka uzskatīja, ka Ceļu policijai nebija tiesību pieprasīt alkohola pārbaudi.

[3.7] Atbildētājs nepamatoti norāda, ka pieteicējs atstājis ieročus savā automašīnā bez uzraudzības, jo, braucot no medībām, pieteicējs apstājās pie kafejnīcas un automašīna tika novietota pie kafejnīcas loga, tādējādi atbildētāja apgalvojumi neiztur kritiku.

[3.8] Lai izdarītu secinājumus, ka pieteicējs ieroču glabāšanas atļaujas izsniegšanas gadījumā apdraudētu sabiedrības drošību, pieteicējs

bija jāaicina uz pārrunām un jālūdz iesniegt papildus dokumentus par pieteicēja personību.

[3.9] Iesniegumam par atļaujas izsniegšanu tika pievienota mednieka apliecība, līdz ar to pieteicēja vēlme iegādāties medību ieročus bija saprotama un nepārprotama.

[3.10] Atbildētājs nepareizi interpretējis Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktu.

[4] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Valsts policija tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz tālāk minētajiem apsvērumiem.

[4.1] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 312.panta pirmā daļa noteic, ka transporta līdzekļu vadītāji un personas, kuras pārkāpušas medību noteikumus vai zvejas noteikumus, uzskatāmas par sodītām ar speciālo tiesību atņemšanu no dienas, kad pieņemts lēmums par šo tiesību atņemšanu. Lēmums par visa veida transporta līdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem *E.R.* tika pieņemts un stājās spēkā 2004.gada 26.oktobrī.

[4.2] Saskaņā ar LAPK 38.pantu, ņemot vērā, ka pieteicējs pie administratīvās atbildības saukts 2004.gada 26.oktobrī, piemērojot naudas sodu četrsimt latu un visu kategoriju transporta līdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem, par administratīvi nesodītu personu pieteicējs būtu atzīstams gadu pēc pēdējā administratīvā soda izpildes (naudas soda nomaksas vai pēc speciālo tiesību atņemšanas termiņa notecējuma), kas ir būtisks nosacījums Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktā noteiktā ierobežojuma termiņa aprēķināšanā. Pieņemot, ka administratīvais sods – visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem, salīdzinoši ar uzlikto naudas sodu, vadoties pēc LAPK 299.panta pirmajā daļā, 299.[1] pantā un 300.pantā noteiktajiem naudas soda atmaksas termiņiem, tiks izpildīts kā beidzamais administratīvais sods, tad *E.R.*, atbilstoši LAPK 38.pantam, par administratīvi nesodītu personu uzskatāms ar 2008.gada 26.oktobri. Līdz ar to šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju izsniegšanas liegums pieteicējam, pamatojoties uz Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktu, ir spēkā līdz 2010.gada 26.oktobrim.

[4.3] Ievērojot privātpersonas tiesību ievērošanas principu, ņemot vērā, ka pieteicējam piemērotais sods – visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem, ir stingrāks nekā to nosaka šobrīd spēkā esošā tiesību norma, Valsts policija uzskatīja, ka, nosakot Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktā noteikto ierobežojuma termiņu, ir vērā ņemams LAPK 8.panta otrajā daļā noteiktais, nosakot, ka ierobežojuma termiņš ir aprēķināms no 2007.gada 26.oktobra, līdz ar to minētais ierobežojums *E.R.* ir spēkā līdz 2009.gada 26.oktobrim.

[4.4] Pēc atbildētāja uzskatiem sākotnējais lēmums bija atceļams un satura ziņā izdodams pieteicēja interesēm nelabvēlīgāks administratīvais akts, jo Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas priekšnieks M.Tarasovs, nosakot Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktā noteikto ierobežojumu termiņu, ir pārkāpis materiālo tiesību normas un procesuālo tiesību normas, kas aizsargā sabiedrības intereses.

[4.5] Pieņemot Lēmumu, atbildētājs ir ņēmis vērā ne tikai administratīvajā lietā tiesiski pamatotos (apstiprinātos) faktus, bet arī atsaucies uz tiesu praksi, piemēram, uz 2005.gada 16.marta spriedumu administratīvajā lietā Nr.A42157404, kur tiesa atzinusi, ka Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punkta mērķis ir nodrošināt sabiedrisko kārtību un liegt personām, kuru rīcība liecina, ka tās pārkāpj sabiedrisko kārtību, vēl jo vairāk atbildību pastiprinošos apstākļos (alkohola un citu apreibinošo vielu ietekmē), tiesības glabāt ieročus.

[4.6] Atbilstoši administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem, ņemot vērā pieteicēja sūdzībā norādītās ziņas, viņa personību, kā arī Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 18.decembra spriedumu lietā Nr.A42174505 (AA 813-06/13), Valsts policija neguva pārliecību, ka ieroču iegādāšanās atļauju izsniegšanas gadījumā netiks apdraudēta sabiedriskā drošība. Pēc atbildētāja uzskatiem, ierobežojot *E.R.* tiesības iegādāties šaujamieročus uz noteiktu laika periodu, sabiedrības labums būtu nozīmīgāks nekā pieteicēja tiesību vai tiesisko interešu ierobežojums.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu. Papildus paskaidroja, ka ieroču iegādāšanās termiņa ierobežojums ir pagarināts nepamatoti. Tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par atteikšanos no alkohola pārbaudes, uz tā pamata 2004.gada 12.novembrī tika anulēta ieroču nēsāšanas atļauja. Nevar saskaitīt divus dažādus sodus, jo viens ir saistīts ar ceļu satiksmi, bet otrs ar ieroču apriti. Uzskata, ka atļaujas anulēšanas termiņš beidzās 2006.gadā, kad pieteicējs vērsās ar iesniegumu par atļaujas izsniegšanu. Norādīja, ka jāņem vērā tiesiskās paļāvības princips.

[6] Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā tiesai norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] Tiesa konstatē lietā šādus faktiskos apstākļus:

[8.1] 2004.gada 26.oktobrī Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieks A.Jančevskis pieņēma

lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.037/VB513710, ar kuru nolēma sodīt *E.R.* par LAPK 149.[15] panta astotajā daļā un 149.[10] panta pirmās daļas 13.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu ar naudas sodu četrsimt latu apmērā un visu kategoriju transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem, par to, ka 2004.gada 24.oktobrī *E.R.* Aizkraukles pagastā, pa Kalna ielu, virzienā no kafejnīcas „Klinta 2" uz kultūras namu vadīja automašīnu BMW 528 ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/* pa ceļa kreiso pusi. Pirms braukšanas uzsākšanas automašīna bija novietota 326.ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" darbības zonā, pēc dokumentu pārbaudes *E.R.* atteicās no asins pārbaudes alkohola koncentrācijas organismā noteikšanai *(lietas 35., 36.lapa)*.

Minētais lēmums ar Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas priekšnieka 2004.gada 6.decembra lēmumu Nr.037VB513710/1 atstāts negrozīts.

Nepiekrītot šim lēmumam, pieteicējs to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā, kas ar 2005.gada 29.augusta spriedumu pieteikumu par Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas priekšnieka 2004.gada 6.decembra lēmumu Nr.037VB513710/1 atcelšanu noraidīja *(lietas 42.-47.lapa)* un Administratīvā apgabaltiesa, izskatot lietu apelācijas kārtībā sakarā ar pieteicēja apelācijas sūdzību, *E.R.* pieteikumu atzina par nepamatotu un noraidīja *(lietas 48.-64.lapa)*;

[8.2] ar Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas 2004.gada 12.novembra lēmumu anulēta *E.R.* medību šaujamieroču glabāšanas atļauja *(lietas 37., 38.lapa)*;

[8.3] 2006.gada 24.oktobrī pieteicējs Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļā vērsās ar iesniegumu par gludstobra un vītņstobra šaujamieroču atļaujas izsniegšanu *(lietas 65.lapa)*;

[8.4] ar Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas priekšnieka M.Tarasova 2006.gada 14.novembra lēmumu Nr.56 atteikts izsniegt *E.R.* gludstobra un vītņstobra šaujamieroču iegādāšanās atļaujas *(lietas 71., 72.lapa)*;

[8.5] ar Valsts policijas priekšnieka 2007.gada 19.februāra lēmumu Nr.42 atcelts Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas priekšnieka M.Tarasova 2006.gada 14.novembra lēmums Nr.56 un pieņemts pieteicējam nelabvēlīgāks administratīvais akts *(lietas 8.-14.lapa)*.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[8.5.1] Pieprasot ziņas par administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VB513710 pieņemtajiem lēmumiem, tika apstiprinātas *E.R.* sūdzībā norādītās ziņas, par lēmuma par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības, pieņemšanas datumu – 2004.gada 26.oktobri.

[8.5.2] Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas priekšnieks 2006.gada 14.novembrī, pieņemot lēmumu Nr.56 un nosakot datumu, no

kura aprēķināms ierobežojuma termiņš saskaņā ar Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktu, ir vadījies pēc Iekšlietu ministrijas Informācijas centra informācijas sistēmas „Filtrs" sniegtajām ziņām. Taču Iekšlietu ministrijas Informācijas centra informācijas sistēmas „Filtrs" paziņojums nesatur ziņas par administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VB513710 sākotnēji pieņemto lēmumu 2004.gada 26.oktobrī, no kura aprēķināms Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktā noteiktais ierobežojuma termiņš.

[8.5.3] Saskaņā ar LAPK 38.pantu, ņemot vērā, ka pieteicējs pie administratīvās atbildības saukts 2004.gada 26.oktobrī, piemērojot naudas sodu četrsimt latu un visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem, par administratīvi nesodītu personu pieteicējs būtu atzīstams gadu pēc pēdējā administratīvā soda izpildes (naudas soda nomaksas vai pēc speciālo tiesību atņemšanas termiņa notecējuma).

Pieņemot, ka administratīvais sods – visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem, salīdzinoši ar uzlikto naudas sodu, vadoties pēc LAPK 299.panta pirmajā daļā, 299.[1] pantā un 300.pantā noteiktajiem naudas soda atmaksas termiņiem, tiks izpildīts kā beidzamais administratīvais sods, tad *E.R.*, atbilstoši LAPK 38.pantam, par administratīvi nesodītu personu uzskatāms ar 2008.gada 26.oktobri. Līdz ar to šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju izsniegšanas liegums pieteicējam, pamatojoties uz Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktu, ir spēkā līdz 2010.gada 26.oktobrim.

[8.5.4] Ievērojot, ka 2004.gada 26.oktobrī, saucot *E.R.* pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[15] panta astotās daļas, administratīvais sods tika noteikts spēkā esošās tiesību normas ietvaros, bet minētā tiesību norma, kas ir spēkā uz Lēmuma pieņemšanas dienu *(2005.gada 15.septembra likuma redakcijā)*, paredz mīkstāku sodu, ka LAPK 8.panta otrā daļa paredz, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks un ievērojot privātpersonas tiesību ievērošanas principu, tika noteikts, ka ierobežojums ir spēkā līdz 2009.gada 26.oktobrim.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas priekšnieka 2006.gada 14.novembra lēmums Nr.56 tika atcelts un izdots satura ziņā *E.R.* interesēm nelabvēlīgāks administratīvais akts, jo Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas priekšnieks M.Tarasovs, nosakot Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktā noteikto ierobežojumu termiņu, ir pārkāpis materiālo tiesību normas un procesuālo tiesību normas, kas aizsargā sabiedrības intereses.

[8.5.5] Interpretējot Ministru kabineta 2005.gada 1.marta noteikumu Nr.159 „Ieroču, munīcijas un gāzes pistoļu (revolveru) iegādāšanās, reģistrēšanas, uzskaites, glabāšanas, pārvadāšanas, pārsūtīšanas, nēsāšanas, realizēšanas un kolekciju veidošanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumi

Nr.159) 90. un 89.punkta normas, pielietojot gramatisko interpretācijas metodi, Valsts policija uzskata, ka *E.R.* sev piederošos medību šaujamieroci bija tiesīgs pārvest no medībām tikai uz Noteikumu Nr.159 89.punktā norādītajām vietām. Atstājot šaujamieroci automašīnā, kas novietota pie kafejnīcas, pieteicējs nenodrošināja tādus šaujamieroča pārvadāšanas apstākļus, kas nepieļauj šaujamieroča nokļūšanu nepiederošas personas rokās.

[8.5.6] Izvērtējot administratīvajā lietā Nr.A42174505 apkopotos materiālus, administratīvā pārkāpuma lietā esošos materiālus, ņemot vērā sūdzībā norādītās ziņas un pieteicēja personību, Valsts policija secināja, ka *E.R.* nerada pārliecinošu uzskatu, ka ieroču iegādāšanās atļauju izsniegšanas gadījumā netiks apdraudēta sabiedriskā drošība. Līdz ar to, ierobežojot pieteicēja tiesības uz noteiktu laiku, sabiedrības ieguvums būs nozīmīgāks nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojums.

[8.5.7] *E.R.* savā 2006.gada 24.oktobra iesniegumā nav norādījis ieroču iegādes iemeslus, kas ir obligāts nosacījums saskaņā ar Noteikumu Nr.159 12.punktu. Ieroču aprites likuma 20.panta 6.punkts aizliedz izsniegt šaujamieroču vai lielas jaudas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju personai, kura minējusi nepamatotus ieroču iegādāšanās iemeslus.

[8.5.8] LAPK 149.[15] panta astotās daļas dispozīcija, ņemot vērā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un juridisko vērtējumu, izmantojot vēsturisko, sistēmisko un teleoloģisko interpretācijas metodi, atbilst Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktā noteiktās tiesību normas jēgai.

[9] Lietā nav strīda, ka pieteicējs 2004.gada 26.oktobrī saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[15] panta astotās daļas pārkāpumu un sodīts ar naudas sodu četrsimt latu un visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem un, ka pieteicējam ar Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas 2004.gada 12.novembra lēmumu anulēta medību šaujamieroču glabāšanas atļauja.

Lietā pastāv strīds par to vai atbildētājs pamatoti noteicis, ka ieroču iegādāšanās, glabāšanas un nēsāšanas atļauju izsniegšanas liegums pieteicējam ir spēkā līdz 2009.gada 26.oktobrim.

[10] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka atbildētājs 2007.gada 19.februārī ir pieņēmis pieteicējam nelabvēlīgāku administratīvo aktu, nosakot, ka ieroču iegādāšanās, glabāšanas un nēsāšanas atļauju izsniegšanas liegums ir spēkā līdz 2009.gada 26.oktobrim.

Pieteicēja mērķis ir, lai atbildētājs izsniegtu pieteicējam medību gludstobra un vītņstobra šaujamieroču iegādāšanās un glabāšanas atļauju, tātad, lai tiktu izdots labvēlīgs administratīvs akts.

Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā

publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi. Turklāt šādā gadījumā tiesa nav saistīta tikai ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Izskatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu. Konstatējot, ka kāds labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikums nav iestājis, tiesai nav pamata apmierināt prasījumu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā SKA-118 10.punktu)*.

Līdz ar to tiesai jāvērtē vai pastāv priekšnosacījumi labvēlīga administratīvā akta izdošanai, vienlaicīgi izvērtējot Lēmuma tiesiskumu. Prasījums par Lēmuma atcelšanu nav izskatāms kā atsevišķs prasījums. Tātad tiesai jāizvērtē tikai prasījums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu atbildētājam izsniegt medību gludstobra un vītņstobra šaujamieroču iegādāšanās un glabāšanas atļauju.

[11] Tiesas ieskatā, lietā sākotnēji ir izšķirams jautājums, vai atbildētājs pamatoti pieņēma pieteicēja interesēm nelabvēlīgāku administratīvo aktu, proti, vai pamatoti noteica ieroču iegādāšanās, glabāšanas un nēsāšanas atļauju izsniegšanas liegumu līdz 2009.gada 26.oktobrim.

[11.1] LAPK 312.panta pirmā daļa noteic, ka transporta līdzekļu vadītāji (..) uzskatāmi par sodītiem ar speciālo tiesību atņemšanu no dienas, kad pieņemts lēmums par šo tiesību atņemšanu. Savukārt LAPK 38.pants noteic, ja administratīvi sodītā persona gada laikā no dienas, kad beigusies soda izpildīšana, nav izdarījusi jaunu administratīvo pārkāpumu, tā atzīstama par administratīvi nesodītu.

Kā tika konstatēts iepriekš, pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības 2004.gada 26.oktobrī. Pieteicējs sodīts ar naudas sodu četrsimt latu un visu kategoriju transporta līdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem. Atbilstoši LAPK 312.panta pirmajai daļai, pieņemot, ka speciālo tiesību atņemšana ir izpildīts kā beidzamais administratīvais sods, tad šī soda izpildīšana beidzās 2007.gada 26.oktobrī. Tas nozīmē, ka pieteicējs atbilstoši LAPK 38.pantam atzīstams par administratīvi nesodītu gadu pēc administratīvā soda izpildīšanas, proti, 2008.gada 26.oktobrī.

[11.2] LAPK 8.pants noteic, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā

pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. (..).

Tiesa konstatē, ka uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laiku LAPK 149.[15] panta astotā daļa paredzēja par šīs tiesību normas pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam naudas sodu no četrsimt līdz piecsimt latiem un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz trim gadiem. Savukārt uz Lēmuma pieņemšanas dienu šī tiesību norma (*2005.gada 22.septembra redakcijā*) paredzēja transportlīdzekļa vadītājam administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, naudas sodu piecsimt latu apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz diviem gadiem.

Līdz ar to atbildētājs, ievērojot LAPK 8.panta normu, pareizi noteica, ka administratīvā soda – speciālo tiesību atņemšanas soda izpildīšana beidzās 2006.gada 26.oktobrī un atbilstoši LAPK 38.pantam pieteicējs atzīstams par administratīvi nesodītu no 2007.gada 26.oktobra.

[11.3] Noteikumu Nr.159 24.punkts noteic, ka, konstatējot Ieroču aprites likumā noteiktos ierobežojumus, Valsts policijas iestāde neizsniedz ieroča iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju.

Ieroču un munīcijas iegādāšanās, glabāšanas un nēsāšanas ierobežojumus fiziskām personām nosaka Ieroču aprites likuma 20.pants. Šī likuma panta 4.punkts *(likuma redakcijā, kas bija spēkā iesnieguma izskatīšanas brīdī)* noteica, ka šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju aizliegts izsniegt personai, kura pēdējo divu gadu laikā administratīvi sodīta par alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmē izdarītiem pārkāpumiem vai par sīko huligānismu.

Kā redzams no lietas materiāliem, pieteicējs ar iesniegumu par medību šaujamieroču iegādāšanās atļaujas izsniegšanu vērsās 2006.gada 24.oktobrī un, kā noskaidrots iepriekš [11.2] punktā, pieteicējs par administratīvi nesodītu personu atzīstams no 2007.gada 26.oktobra. Līdz ar to atbildētājs pamatoti konstatēja, ka uz iesnieguma izskatīšanas brīdi pastāvēja Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktā noteiktie ierobežojumi, proti, pieteicējs pēdējo divu gadu laikā ir administratīvi sodīta persona, tādējādi atbildētājam, konstatējot šo ierobežojumu, bija jāatsaka izsniegt ieroču iegādāšanās atļauju.

[11.4] Administratīvā procesa likuma 81.panta otrās daļas 4.punkts noteic, ka augstāka iestāde ar savu lēmumu var izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu. Savukārt šī panta trešā daļa noteic, ja lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu (administratīvais akts) nedrīkst būt iesniedzēja interesēm nelabvēlīgāks nekā apstrīdētais administratīvais akts, izņemot gadījumu, kad augstāka iestāde konstatē, ka ir pārkāptas obligātās

materiālo tiesību normas vai pārkāptas tādas procesuālo tiesību normas, kas aizsargā sabiedrības intereses.

Kā redzams no lietas materiāliem, izskatot pieteicēja iesniegumu, Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas priekšnieks sākotnējā lēmumā atzinis, ka Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punkta ierobežojumi attiecībā uz pieteicēju ir spēkā līdz 2007.gada 29.augustam, t.i., līdz laikam, kad beigsies divu gadu termiņš pēc administratīvā soda uzlikšanas. Augstākā iestāde, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, konstatēja, ka, pieņemot sākotnējo lēmumu, nepareizi piemērotas materiālo un procesuālo tiesību normas. Pirmkārt, nepareizi noteikts administratīvā soda uzlikšanas datums, jo, pieņemot sākotnējo lēmumu un nosakot datumu no kura ir aprēķināms ierobežojumu termiņš, Rīgas pilsētas GPP KPP Atļauju sistēmas nodaļas priekšnieks ir vadījies pēc Iekšlietu ministrijas Informācijas centra informācijas sistēmas „Filtrs" sniegtajām ziņām, kur kļūdaini norādīts Administratīvās rajona tiesas sprieduma datums – 2005.gada 29.augusts nevis lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības datums – 2004.gada 26.oktobris.

Otrkārt, nepareizi noteikts Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktā noteiktā ierobežojuma beigu termiņš. Kā noskaidrots iepriekš [11.2] punktā, nosakot ierobežojuma termiņu, bija jāņem vērā LAPK 312., 38. un 8.pants.

Tiesa atzīst, ka šādos apstākļos atbildētājs pamatoti noteica, ka ieroču iegādāšanās, glabāšanas un nēsāšanas atļauju izsniegšanas liegums pieteicējam ir spēkā līdz 2009.gada 26.oktobrim, jo šajā datumā beidzas divu gadu termiņš no dienas, kad pieteicējs ir atzīstams par administratīvi nesodītu personu, tādējādi zudīs Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktā noteiktais ierobežojums pie nosacījuma, ja šajā laika periodā pieteicējs nebūs saukts pie administratīvās atbildības par kādu citu administratīvo pārkāpumu. Līdz ar to Valsts policijas priekšnieka 2007.gada 19.februāra lēmums Nr.42 daļā par pieteicēja interesēm nelabvēlīgāka administratīvā akta izdošanu ir tiesisks un pamatots.

[12] Nav pamatoti pieteicēja pieteikumā norādītie argumenti, ka Lēmums neatbilst Ieroču aprites likuma būtībai un konkrētai situācijai, kā arī, ka atbildētājs nav ņēmis vērā un izvērtējis apstākli, ka 2004.gadā pieteicējam anulēja ieroču glabāšanas atļauju, šīs atļaujas anulēšanas pamatojumu un likumisko pamatu.

Ieroču aprites likuma mērķis ir noteikt fizisko un juridisko personu tiesības un pienākumus attiecībā uz ieroču, (..) apriti Latvijas Republikā, kā arī noteikt šo priekšmetu klasifikāciju nolūkā garantēt personu un sabiedrības drošību (2.pants).

Tiesas ieskatā, pieņemot Lēmumu, atbildētājs ir pilnībā izvērtējis tā rīcībā esošos materiālus, t.sk. Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 18.decembra spriedumu lietā Nr.A42174505 un šaujamieroču glabāšanas

atļaujas anulēšanas apstākļus, to kopumā un atzinis, ka pieteicējs nerada pārliecinošu uzskatu, ka ieroču iegādāšanās atļauju izsniegšanas gadījumā netiks apdraudēta sabiedrības drošība. Turklāt Ieroču aprites likuma 13.pants noteic, kādos gadījumos šaujamieroču atļauja ir anulējama, proti, šī likuma norma nedod iestādei izvēles brīvību izvērtēt, vai attiecīgais administratīvais akts par ieroču atļaujas anulēšanu konkrētajos apstākļos būtu nepieciešams, jo šai normai ir obligāts raksturs.

[13] Administratīvā procesa likuma 10.pants noteic, ka privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Tiesa uzskata, ka pieteicējs konkrētajā gadījumā nepamatoti atsaucas uz tiesiskās paļāvības principu. Tā kā pieteicējs pats apstrīdēja augstākā iestādē sākotnējo administratīvo aktu un lūdza pārskatīt lietu, tad pieteicējam bija jārēķinās arī ar iespēju, ka augstāka iestāde pieņems cita satura administratīvo aktu un arī to, ka augstākās iestādes administratīvais akts varētu būt nelabvēlīgāks pieteicēja interesēm par apstrīdēto administratīvo aktu. Kā jau iepriekš norādīts, nelabvēlīgāka administratīvā akta izdošana ir pamatojama ar sabiedrības interesēm – sabiedrisko drošību, un līdz ar to tiesiskās paļāvības princips konkrētajā gadījumā nav piemērojams.

[14] Tiesas ieskatā nav nozīmes apstāklim, ka pieteicējs nav sodīts par Ieroču aprites likuma pārkāpumiem, jo šī likuma 20.panta 4.punktā noteiktais ierobežojums attiecināms uz visiem administratīvajiem pārkāpumiem, neatkarīgi no tā par kādas tiesību normas pārkāpumu persona ir saukta pie administratīvās atbildības.

[15] Nav būtiskas nozīmes arī apstāklim, kādu iemeslu pamudināts pieteicējs ir atteicies no alkohola pārbaudes, jo LAPK 149.^{15} panta astotā daļa paredz atbildību par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, neparedzot izņēmumus, kad persona var atteikties no šādas pārbaudes.

[16] Tiesas ieskatā pārējiem pieteicēja pieteikumā norādītajiem argumentiem nav būtiskas nozīmes izskatāmajā gadījumā, tādēļ procesuālās ekonomijas dēļ tiesa tos nevērtēs.

[17] Saskaņā ar Administratīva procesa likuma 7.pantu iestādes un tiesas rīcībai jāatbilst tiesību normām. Iestāde un tiesa darbojas normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim.

Ņemot vērā iepriekš spriedumā konstatēto, tiesa neatrod pamatu Lēmuma atzīšanai par prettiesisku. Atbildētājs Lēmumā ir vērtējis tā rīcībā esošos pierādījumus un pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts ir

izdots pamatoti. Līdz ar to tiesa secina, ka Lēmums ir tiesisks administratīvais akts, savukārt pieteicēja pieteikums nav pamatots un tādejādi nepastāv priekšnoteikumi labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *E.R.* pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Prevencijas biroja 2.nodaļai izsniegt *E.R.* medību gludstobra un vītņstobra šaujamieroču iegādāšanās un glabāšanas atļauju.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis (paraksts) M.Birkmanis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ M.Birkmanis
Rīgā, 2008.gada 29.decembrī.